

Het geheim van Roger Schutz

Op 16 augustus werd Roger Schutz vermoord, de stichter en inspirator van de oecumenische geloofsgemeenschap in Taizé. In zijn brief aan de Romeinen schrijft Paulus: "Stem je gedrag niet af op deze wereld, wordt andere mensen met een nieuwe visie. Dan pas ben je in staat om uit te maken wat God van ons vraagt: dat wat goed is, ja volmaakt."
Op die manier heeft frère Roger geleefd, met een nieuwe levensvisie die anderen zeer heeft geïnspireerd. Daarom heeft zijn plotselinge gewelddadige dood eenieder diep geschokt. Het gebeurde tijdens een viering. Onvoorstelbaar.
Wat maakte frère Roger zo bijzonder? Het begon allemaal in 1940. Frankrijk had gecapituleerd. Frère Roger stichtte een broedergemeenschap die zich ontfermde over verwaarloosde en thuisloze kinderen, die in de oorlog hun ouders hadden verloren. Hij zorgde ook voor joodse vluchtelingen. De Gestapo kwam er achter. Hij moest naar Genève vluchten. Na de oorlog kwam hij terug en ging door waar hij gebleven was.
Velen vonden de weg naar Taizé en de broederschap aldaar kreeg vele contacten in heel de wereld. De naam Taizé werd een begrip en kreeg een wereldwijde uitstraling. Niet alleen door de warmte van de vieringen, maar ook door de eenvoud van het geloof, de liederen en gebeden.
"God kan niets anders geven dan liefde", zei Roger. En: "De meest heldere manier om Christus over te dragen is je leven te geven, zó dat dag aan dag de verzoening zich laat voltrekken in je concrete bestaan." Dat concrete bestaan, met al die inspirerende vieringen in het dorp op de heuvel van Taizé, gedenken we met dankbaarheid.
Roger Schutz had een ideaal. Daar ging hij voor met heel zijn wezen. Het is maar aan weinig mensen gegeven om een ideaal zo concreet werkelijkheid te zien worden. Wat was zijn geheim? Het was de kunst van het luisteren, het aanwezig zijn, het volledig aanvaarden van de ander, omdat God zelf naar ons luistert, aanwezig is en ons onvoorwaardelijk aanvaardt. Wij danken God voor wat hij ons in deze goede broeder Roger Schutz gegeven heeft.

Margriet Gosker

BLOEMLEZING

"De meest heldere manier om Christus over te dragen is je leven te geven, zó dat dag aan dag de verzoening zich laat voltrekken in je concrete bestaan."

Roger Schutz

stand, maar ga naar ze toe, kom dichtbij, als mens."

Het heilige in het alledaagse
Tot in de townships in Zuid-Afrika komt Andries Baart. "Wat we onderzoeken moet ik zien, voelen, proeven, ervaren. Gewoonlijk plaatsen we het heilige in het transcendente, het verhevene en hoge. Door het onderzoek ben ik veranderd. Grote theologische thema's als verzoening en rechtvaardigheid zijn het sacrale in het alledaagse. De kerk is verheven, het alledaagse is in de buurt. Ik ben het heilige in het alledaagse gaan zien. Het heilige in het gewone gebaar. Heiligheid zit in goede relaties, in zorg voor de ander. Het relevant zijn van de kerk hangt meer af van het vinden van heiligheid in het alledaagse dan van het vieren van het heilige in het verhevene. Het zit in het werk van verzoening, in het religieuze verlangen in welzijn en zorg, in het religieuze verlangen in de hulpverlening. Dat zijn sacramenten, dat is de kern! De kerk moet dat niet negeren. Vier het, wijs het aan!
Present zijn is een beweging die voortdurende oefening vergt. Die oefening vergelijk ik met de geestelijke oefeningen van Johannes van het Kruis of Theresa van Avilla. Presentie is een geestelijke oefening. Je laat toe wat vreemd voor je is. Het is je openen voor het hoge en het alledaagse."

Een vorm van bidden
"Aandachtig zijn is een vorm van bidden. Er zijn mensen, die beschadigd zijn voor het leven, of chronisch psychiatrisch patiënt bij wie de aansluiting met de samenleving nooit meer goed zal komen. Maar schrijf ze niet af. Blijf ook voor hen aandachtig."

Mirjam Ateş-Snijdewind